

Pohorska politika

Nepodkupljiv list za pohorski narod.

CENA: za Pohorje in Kozjak
Din 2.—, za Kobansko, Kranjsko
in drugo inozemstvo:
1 DOLAR

Mesto telefona:
Postrežček št. 18.

Izhaja po potrebi in za potrebo,
najmanj pa enkrat na leto.

Leto XXI. Številka: Samo ta.

V visoki napetosti pred volitvami SPD - odbora

V Mariboru, 31. januarja 1939.

TESTAMENT.

Demisija SPD-vlade.

O, narod moj, zdaj tudi jaz se ločim,
po tebi zadnjo vladno solzo stočim,
ki bil sem ljudomili ti vladar.
Sem v tebi svoje vse moči izčrpal,
sem močno vlado na vseh koncih krpal,
jaz, tvojih vernih tolstih ovc klicar.

O, leta kmalu, kmalu ste minula,
še tega ročca moja se je koj usula
in zdaj naj mirno vržem puško v stran?
Nevihta divja, glej, se mi že bliža,
vihár grozán — račune mi prekriža —
gorjé, da daleč ni ta dan!

O, narod moj, zdaj steče slavna doba,
mi ti hvaležen boš ostal do groba
in morda jokal boš še za menoj.
A mi dolince znova bomo stresli,
ko z novimi zdaj šlagerji in gesli
gremó srditi v nov volilni boj.

Naj opozicija združena le plane,
ki zbira vse heterogene člane,
da nova čreda pride sem se past.
A še stojim na trdnih dvojnih nogah
in še držim se v krizah in nadlogah,
imam še dober mesec jaz oblast.

Če dnevi meni kratki so že šteti,
mi slavne, častne smrti je umreti
in rešim se planinskih hudih vic.
A prej ko vladno izpustim krmilo,
glej, narod, za slovó in naročilo
ti pišem testament in ta oklic:

Šest let so pihale vse moje sape,
šest let čez vrhe, dole, kope, grape,
tu bil je moj osvežujoči dih.
Skoz moje bajte, kočé in domove,
ko sem povsod potí otvarjal nove,
je šel z menoj Jezernikov prepíh.

Le pridite, nasledniki nam vredni,
gospodje mladi in veleugledni,
blagajne, bajte, kočé vse oddam.
Le pridite planinski trdi samci,
mašíte, krpajte zdaj vi, zanamci,
razvijte omladinski svoj program.

Le plezajte po funkcijah višje, višje,
jaz vmaknem se v politično zatišje
in grem planinske ročce brat.
Napnite kurz ostrejšega režima,
naj bo pomlad, poletje, jesen, zima,
bo v demokraciji danes vaš diktat.

Rešujte vi vprašanje to kozjaško
in kóbansko — s popotnico beraško —,
je svet' Pankracij danes reven, suh.
Vtrjujte vi nam nove postojanke,
odpirajte nam vi obmejne planke:
naj vas razsvetli ostri sveti duh.

Le trdne pakte sklepajte dvostranske,
iz inozemstva vse turiste kranjske
zavózite na hladni slepi tir.
In dvignite moč lastne konkurence,
vzemíte v vlado verne vse Slovence,
s sosedi vsemi — oborožen mir.

Gospódiči, o kandidati vi posilni,
najboljši golaž plačam vam volilni,
predsednika — še mene — vsvariti nikár!
Šentjanževca vam spijem ob slovesu,
po mojem zadnjem tem planinskem plesu,
v volilni zarji tej: Bog vas obvár!

Ko tróbijó mi zadnji žalni marši,
zahvalim vas, pozdravljam vas, tovar'ši,
pozdravljam narod svoj — boga-boječ.
Slovesno zdaj podajem demisijo,
moj zadnji z bogom, živ'jo, smuk, adijo:
predsednik SPD — — — in nikdar več!

Vladimir.

Naš čolnič otmimo.

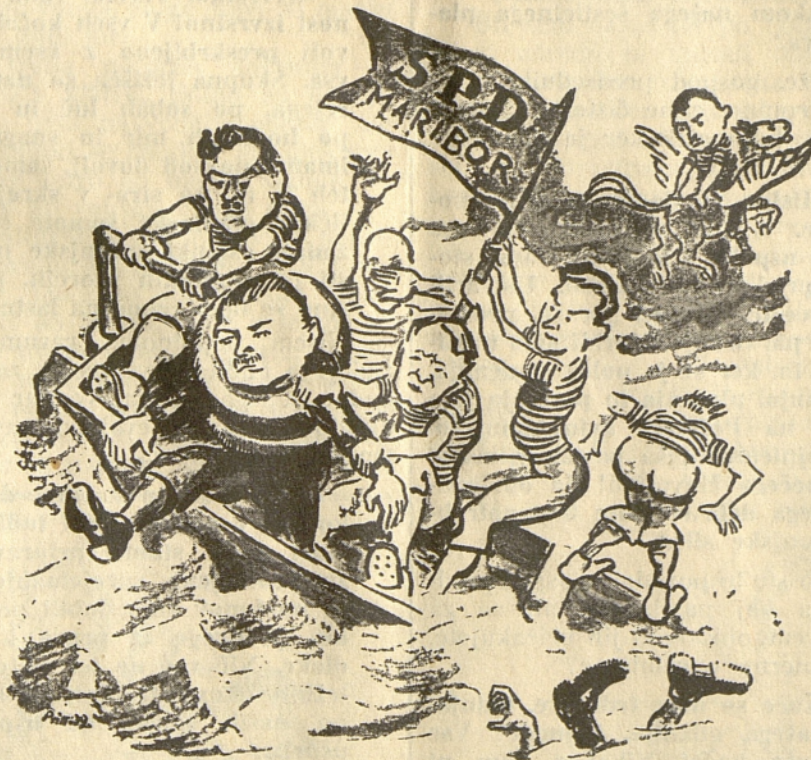
(Prosto po Gregorčičevi.)

Po SPD struji divjál je upór,
ugóvorov v njej: opozicija narasla.
Upor bil deroč je skoz ves Maribor,
tostrán stal načelnik je in njegov dvor,
onstrán hribolazcev se čreda je pasla.
Upornost le rase, drví čez prepád
iz jeze po struji zaželenih nad,
oj, čuvaj načelnik se, takó še mlad!
Načelnik ne vpraša,
če sila naraša:

Od čolna do čolna preganja ta spor
in, gibčno skakaje — v planinski prítvor
vse koze, koštrune in jančke nabaša.

Nad Pohorjem temnim se bliska, grmí,
pri jezeru svojem Jezernik razsaja
in čolnič planinski valí, prekucava —
Kdo vé, kdo vé, če se nam obdrži!
Hrumijo uporniki — divji viharji,
držijo odborniki in gospodarji,
predsednik in člani ta čolnič braneči.
Da čolnič — Jezernika jezi in gromu,
da čolnič — nevihti tej in brodolomu,
daj Bog, da bo mogel uteči. . .

Ta čolnič, ki tone, propada,
ta čolnič je SPD vlada!
Bog čuvaj ta večni režim!
Bog čuvaj nas ž njim! —
Držimo predsedniško, tajno krmilo,
napnimo vsa jadra, pa še levo krilo,
za jambor, za vesla, vsi, vsi zadržujmo,
no, dajmo, korajžno in ne obupujmo!
Naprej naša barka — verújemo vánjo:
O, Vlado, o Božo, o Drago, o Franjo!
Poglejte izdajstvo: v viharjih teh ljutih
zajáhal konjiča je — smuk na perutih
poeta Pohoricus — sam je zdívjál,

v nebeške višave nam je odfrčál. . .
A mi, ki ostali smo sami v tem brodi,
mar bomo pustili, da vzame ga zlodij?
Mar gledali bomo Jezernikov lov?
Mar mož — jaz predsednik — se
pláším valóv,
načelnik, direktor rešilnih pasóv?
Da v vode sovražne in v tuje rajone
ta čolnič nam vtone?

Ta čolnič, ki nosi naš narod z vrhóv?
Nikdár in nikoli! Bogóvi so čuli.
Se v jézero vržem, Jezernik naj tuli!
Planinske sem sreče jaz srečni kovač,
za máno, za máno, kedór je plavác!

Planincem v pomoč mi hitimo:
naš čolnič zarote otmimo!

P.

Interview.

Obiskal sem predsednika volilne borbe S. P. D., ki je sicer predsednik veselíčnega odseka, privatno. Pot do Wildenrainerjeve ulice 16 mi je bila znana. Pravkar ga je bil pripeljal Benkov avto z daljšega agitacijskega potovanja po panonskih deželah. Moral sem malo počakati in sem si v tem času v predsobi lahko ogledoval razno orodje planinskega udejstvovanja starih in modernih Slovanov od medvedje kože do ortopedičnih predmetov, vzoren planinski muzej (meščanski del!) Kar se med vrati pojavi gospód predsednik in me s široko kretnjo planinca od formata povabi v svoje avdiénčne prostore. Zdel se mi je nekoliko bled in izmučen, a iz njegovih sinjih oči in markantnih ptez je sijala odločnost. Kratko sem mu razodel namen svojega poseta in svoje laskavo začudenje, da kot predsednik volilne borbe ni odpotoval kam v inozemstvo. Prhko se je nasmehnil, zamahnil z desnico in dejal: „E kaj bi. . .“

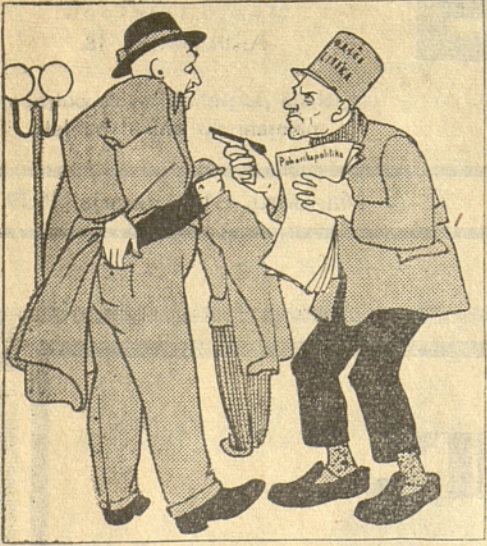
Njegova ljudomilost me je opogumila, segel sem v svojo notranjost, si pripravil svinčnik in zadnjo stran cigaretné škatlice ter začel:

„Kako mislite, gospod predsednik, glede bodočih volitev? Govori se, da je opozicija zelo močna.“

„Ne gre tu za moč, nego za štelje! Pravkar sem se vrnil z agitacijskega potovanja za naše gibanje. Veste, koliko pristašev bomo našli: Desettisoče! Pa naj pridejo ti navadni ljudje iz opozicije, zmetjemo jih v sončni prah!“

„Oprostite, gospod predsednik, omenili ste gibanje! Zdi se, da se še niste odločili kako bi imenovali to

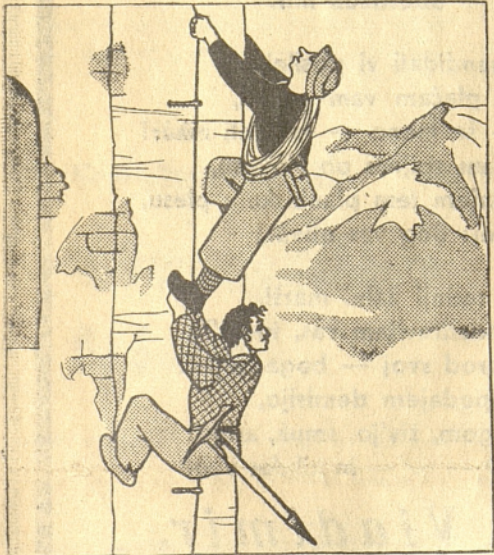
Kupujte Pohorsko politiko!

Našega risarja smo naprosili, da nam napravi sliko, ki bo reklamna in bo na zelo upaden a diskreten način epominjala cenjeno občinstvo k nakupu „Pohorske politike“. Kako je on našo zamisel razumel, kaže gornja slika, ki jo pa kljub temu priobčujemo.

Poučno je in zanimivo naših inseratov čtivo!

Citajte tudi oglase!

„No vidiš, butelj, ali Ti nisem rekel, da počakajva, da se megla dvigne! Mesto v skale sva priplezala na zvonik!“

Klanfarske.

(Nadaljevanje.)

Ah, dobro da za časa pusta
Vsaj malo lahko odpreš usta!
Drugače vedno — huda ura —
Grozi nam vsem AA-cenzura!

Pri „Jadraniu“ zdaj vlada Serec,
V misijonih Kine pater Kerec.
Z biljardi prvi rad žonglira,
Ko drugi dinarčke nabira.

Rad Spatzek radio vrti,
To Frančku prav se nič ne zdi!
Je že užaljen — pa na „sever“
S prijatli svojimi odhiti!

Da slab'ga ni, naš novi budnik —
Postal je zdaj gospodin Hudnik!
Hodniki vsi očiščeni,
Zapori pa izpraznjeni!

Nad vsemi pa naš ataman,
Budi pozorno še Zorjan!
Da vse spokorno, mirno spi
In si ohrani mirno kri.

Odkar papa je Kac spel zdrav,
Postal je kar nad vse šegav.
Le v Limbuš ga ne vleče več,
Zdaj k „Petru“ hodi rad za peč!

Jelenec, Slajmer, kaj ta dva
Se vedno ista „stara“ sta?
Pri društvih vseh reprezentanta,
Delujeta kot mlada fanta!

Pri športu vedno še Stamol
Prav tiho brenka svoj a-mol.
Ko d'narce svoje bo sprejel,
Bo kar na tihem odbrzel!

Ni druž'ga sicer dosti nič —
Aha, le naš Fornazarič
Gre vedno višje,
Kakor ptič!

Najboljši afriški kofé
Se koj z brazilskim pri nas spré!
Pa koj je dober, če le pošel,
napravi njima Miloš Oset!

Da Rudi je pri Glasbeni,
Se Zori zelo dobro zdi!
Se čuti že, tako je prav,
V obeh je muzička narav!

Si slišal že, da je naš Lojzek
„Adijo“ rekel aktom vsem.
Na weekend šel s prav mlado Vilo,
Se s tem zameril vsem gospem?!

Čez Pohorje že skoraj celo
Se cestne mreže je razpelo,
Tatov ni več, razbojnikov,
A malo je popotnikov!

Nergačev dosti je — monsieur,
Med njimi vedno Faninže,
V preteklosti je šel z Radičem
Oženil zdaj se je z beličem!

Dober je naš ljubi Milos,
Vedno znova kandidat!
Za volilne kuglice
On je zmeraj dober silos!

Če gledaš leto to nazaj,
Si misliš mnogo — marsikaj!
Če hočeš to povedati,
Boš moral iti sedati!

Zato je boljše za enkrat,
Počakaj še en nov „prevrat“,
Med tem že pridejo vesti
— v „Pohorski politiki“!

rsk-rsk.

Domisllice
Pohrskega Tíjeka.

I.

Za tisti čas, ko Žlajmar vun z dravskiga šodra no pejska zlato žlajma, ma prvo besejdo u pohrskih zadevah jegov Majer. Ko pa Žlajmar sam na tem prvem stolu sedi, pa Majer na marborškem trgu štofe preobrača.

II.

Arehovemu Srncu se je prkazao Jelen. Namesto križa med rogovilami je nosil žarečo vržinko med zobami. Zaj so poulek visakiga zida blizu marborške sodnije našli jegov škelet zmrzjen.

III.

De bi klejt napounili, so poslali k Lenartu po Pintera, de je napravo nouve douge za nouve sode. Douge je zložo na sonce, de se posušijo.

Martinova gos.

Znan planinski klub v Zagrebu je imel sejo in sklenil, da za Martinovo nedeljo poseti Mariborsko kočo. Ta poset je tradicionalen prav tako kakor planinski ples.

Na seji za to akcijo je planinski družje i precdednik Dušan takole moti-viral ta obisk:

„Drugovi i drugarice! Mi smo do-duše puno zahvalnosti dužni našem dragom drugu Davorinu i Vas zbog to-ga pozivam, da se iduće nedelje autom popnemo na Mariborsku kuću! Mi smo našem dragom drugu Davorinu veoma zahvalni za sve ono što je učinio za promicanje našeg planinarstva. I — dabome! — da ispričamo tu našu za-hvalnost našem dragom drugu Davori-nu, mi mu svake godine poklanjamo jednu bijelu gusku. A u ovoj jubi-larni godini treba da mu poklonimo nešto sasma drugo! Zato pozivam dru-gove i drugarice, da o tome razmišljate i nešto zgodnog zaključite!“

* * *

Rezultat ni izostal, drugovi so prišli in prinesli so — črno gosko.

vaše podjetje, ali gibanje, pokret, sliši se o akciji, družbi, stranki.“

„Za božjo voljo, ljubček, nikar o stranki! Zaenkrat smo gibanje, ki se bo pa razvilo v splošen vsepohorski pokret. Naj vas ne moti, da izdajamo list „Pohorsko politiko“, ker je naglas na prvi besedi.“

„Pa vendar vas prav radi tega smatrajo kot stranko, ker imate svoj list, svojo politiko, svojo vlado, svoje ministre, opozicijo...“

Besno je udaril po mizi in z viržinke je odletel pepel v krasnem loku.

„Kaj vendar mislite? Realno, integralno pohorsko politiko smo vodili vsa leta samo mi in mi sami. Dosegli smo sila mnogo. Kaj pa opozicija? Nima ne enotnega programa, ne enotne osebe, ne enotnega gledanja na notranje in zunanje probleme. Edino kar jo družji, je korupcija in želja po korupciji. Mi pa ne dovoljujemo korupcije niti v silobranu!“

„Dovolite, gospod predsednik, da preidem k drugi točki. S kakim programom pa stopate pred pohorski narod ob sedanjih volitvah?“

„S kakim programom? Naše delo je naš program. Mi nismo taki kot drugi, ki pravijo: „Mi damo narodu vse, kar obljubimo“, obljubijo pa — nič. Ali moram šele s številkami dokazati, kaj smo napravili?“

Gospod predsednik se je razvnel, goste obrvi je nasršil — lep je bil v tej svoji jezi! — potegnil je iz žepa koledarček Ljudske samopomoči, naglo prelistal nekaj strani in že zopet pomirjen nadaljeval:

„Navadili smo narod na pravilno slovensko štetje. S tem smo

znižali naše dolgove od šeststopen-desetšest tisoč na šeststošestindeset tisoč dinarjev. Pa naj to posnema kaka kmečka zaščita, če more! To je najlepši pušelje za klobukom našega šestletnega planinstva.“

„To že, gospod predsednik,“ sem menil skromno, a ne čisto prepričan. Menda je to opazil, ker je takoj nadaljeval:

„Mislite si, da je to samo notranje. A tudi na zunaj imamo vidne uspehe, s katerimi bomo stopili pred volilni narod. Ustvarili smo ceste, odeepe, garaže, prostore za parkiranje. Morali smo misliti na to, ker se je poleg smučanja, sankanja, plezanja in plazenja jelo širiti na Pohorju avtoplaninstvo, ta najplemenitejša pasma v višine stremečega človeštva! Za obvladnje tega dela so nam bile potrebne konjske sile.“

„Lepo ste to povedali, gospod predsednik, a kaj pa kočje, ali so za množestvene obiske, ki jih pričakujete, tudi primerno opremljene?“

„Koče so naše trdnjave, trdnjave našega gibanja, kejnede? Vse za naše kočje! Nikakor nam ni moglo zadostovati, da bi nam v noči svetili samo ultravioletni žarki Murskega bisera, ne, po zaslugi mogočnih naših zaščitnikov in velikih dobrotnikov nam po naših kočah in domovih preganja temo iz duš in sre toliko in toliko tisoč dekalumenov z nitko v dvojni vijajnici. O nesmrtni Janez Volkohod Gete, mi edini smo doumeli tvoj vzklik: Več luči!“

Te besede so bile izgovorjene s takim patosom, da sem jih podčrtal. So pa res tudi najlepše mesto v na-

jinem razgovoru in mi še danes zvené na uho kakor pesem pastirja Kostje. Po kratkem oddihu povzamem: „Kako pa z opremo kočje?“

„Izvrstno, rečem vam, naravnost izvrstno! V vseh kočah je dovolj preskrbljeno z vsem in za vse. Skupna ležišča so nanovo urejena, po sobah luč in toplota, po hodnikih mir in snaga. Vode imamo povsod dovolj, samo v kletih je ni, na stra- v skrajnih kotičkih planinske samote so padli zadnji ostanki suženjske preteklosti po angleških vzorcih, postavili smo se tako rekoč na lastne noge!“

Nisem popolnoma razumel tega zadnjega čudno zavitega in zato tako čudno lepega stavka, vendar sem se vljudno in razumevajoče nasmehnil. On pa je nadaljeval:

„A zopet po zaslugi dobrotnikov in v nemali meri tudi po zaslugi naše stalne pripravljenosti za neomejeno sprejemanje darov in poklonov smo dobili po hodnikih preproge iz prave kokosove dlake. Nič več ne bo pritožb radi težkih okovank, neslišno stopamo po naših kočah od uspeha do uspeha.“

Meni je zmanjkalo besed občudovanja. Hotel sem primerno zaokroženo zaključiti svoj razgovor, zato sem vprašal že z manjšim interesom: „Kako pa živite s sosedi?“

„Mir, vam rečem, samo mir vse-naokrog! Živimo v času delitve interesnih sfer v znamenju slovite osi Pohorje-Kozjak. Nižinski Slovenci iz Zagreba prinašajo vsako leto za Martinovo na Pohorje svoj tribut. V dobrih odnosajih smo s Črnogorci, naravnost pristrčni so s Fruškogorci, svoje postojanke

imamo na Kovačevem vrhu in v Jeruzalemu, kjer vzdržujemo s tamnošnjimi našimi zaupniki za vse planince nad vse koristne vezi. V korektnih odnosajih smo z vsemi sosedi. Po kolonijah ne hlepimo. S Počitniško kolonijo si delimo dober zrak in višinsko sonce in nam tega nikoli ne zmanjka.“

„Kaj pa Pohorski dan?“

„Jaz za svojo osebo bi bil bolj za Pohorsko noč! Kaj več o tej stvari pa vam ne morem povedati.“

„Aha, razumem. A sedaj pa res za konec — predolgo že kradem vaš dragoceni čas! — samo še nekaj splošnega o volitvah, gospod predsednik, nekaj krepkih gesel z vitamini, da jih objavim v svojem listu.“

„Gesla z vitamini je dobro! Sam na volitvah nisem toliko interesiran, sem samo klicar, bobnar k novim lepšim uspehom. Kot Kranjec in Pohorec pa vam lahko rečem, da bomo zmagali in da od poti k zmagi ne odstopamo niti za pol cole! Vedno sem bil na strani močnih, zato grem z vlado, zato vem, da bo zmagal naš Vlado!“

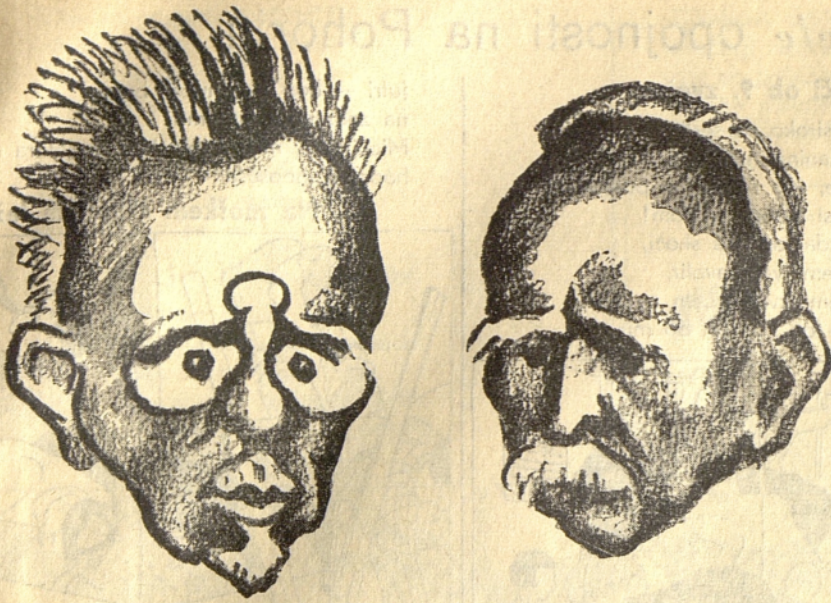
„Gospod predsednik, ali mi imate še kaj povedati?“

Potegnil je krepko iz svoje havane in puhnil v zrak nekaj ničel iz dima. Razumel sem takoj to njegovo konverzacijsko rafineso, vstal sem in mu z obema rokama krepko stisnil desnico v slovo.

* * *

Ko sem šel mimo frančiškanov, sem pogledal na uro zunanega zvonika in dognal, da se čas ni pomaknil niti za sekundo naprej. Taki razgovori z velikimi sodobniki so brezčasovni in nepozabni... .

Ls.

Joža in France.

(Planinska dvojčka.)

Kastor in Poluks — planinska heroja treščil z Olimpa je Zevs na Trigláv, v zarji planinstva deviških višáv ni ju utrúčila SPD-hoja.

Nektar pijoč od planinskega znoja z roko si v roko — v pomoč bratu brat — skupaj sejat sta šla, skupaj šla spat, dvojčka planinska gorjanskega boja.

V tej harmoniji nesmrtnih idej dvojni obraz: filozofa, jurista, spijta zdravice za svoj jubilej,

dva gorohodca in prva turista v slavo planinstva le strumno naprej, naših gor prva dva pisana lista. P.

Priden kmečki fant gre v jutranji rosi na delo ...

Obiščite tudi X. jubilejni

PLANINSKI PLES

V SLOVENSKI BISTRICI

4. februarja 1939!

Ob nepraznovani 50 letnici!

Device so že cvetje v kite vile, Radosno so se kupe nam penile v mislih! A Ti — ki kriv si čustvene poplave, Gladko potuhneš se! — Ti ni do slave? Očakov družba Ti ne konvenira?! Res čas poleta Tvojga ne zavira — O caro mio! — in zato poslušaj, Glasniku naših želj ustreči skušaj: Let mladih Ti želimo še obilo In če gre našim željam res plačilo — Čas bi že bil! — vsi smo na plesu zbrani! Pristrčno Ti udani ...

„Gadje gnezdo“ gojijo rejci planinskih malih živali na naši najvišji postojanki — celo nadstropje nad „Hudim kotom“. Strup kuha in prodaja naš kačar Dore, za sikanje pa skrbi ciganski trio. — Sladko kačje plezišče! — Markirana pot vodi mimo „Zlodeja“ in „Frdamanih polic“ naravnost med gadjo zalego. — **Torej ne pozabite: Planinski ples — „Gadje gnezdo“ II. nadstropje!**

Predsednika, prikupne postave, z neomadeževano prihodnostjo, išče podružnica S. P. D. Maribor. — Kavcija ni potrebna. Koliko naj za to **plača po dogovoru**. Slike zaželenene. Samo resne neanonimne ponudbe pod šifro „Nesmrtnost!“ na upravo. Diskrecija!

Še ena.

Če hočeš gor čez mejo iti, Prav „priden“ moraš vedno biti! Da zna se, da 'l' si tak al' tak, Zato skrbi naš Trstenjak. rsk-rsk.

Pismo o pohrskih dobrotah.

Ludi boži! Vse prijatle nature, posebno še vse peš-turiste pa bencin-turiste, smučare no sankare u moški no ženski naturi, Vas vse kup prosim, napnite očejse no navihajte vuhe! Glejte no čujte: Je 7 svetounih čudežov, 7 dni u kednu, 7 naglavnih grehou, 7 zakramentou no tudi 7 pohrskih dobrot. Smilite se mi, de ste po tistem časi, ko je Berl Svarc pulfr znašo, de bi strelao Kolumbusu na čast, še dolgo čakali na tote žlahtne pohrske dobrote. Nazadno ste le prčakali znameje na vrhu Pohrja no začuli glas pohrskiga lisjaka: „Vsak, kiri je naše gore list, obtežen no zmatran na duši no telejsi, naj pride grsa na vrh, de se bo naužio pohrskih dobrot!“

Tote se u cejlem razdelijo na 3 grupe: u ta prvi so 3 naturne dobrote, u ta 2. sta dve kulturni, u ta tretji pa 2 politično-diplomački dobroti. Telegram-atres za vse kup je „spd-Pohrje“. (Sedem pohrskih dobrot). Naročit jih sevejde niste kous, vsak sam mare prit po nje.

Od te prve grupe je ta prva pohrska dobroua **FRISN, BISTR ZRAK**. Po špecialistah je dokazano, da pohrski zrak spiha vse pleve vun z glave, pomori vse bacile u plučah no raztrga vse pajčevine u želocu. Odnese tudi vse glavne grejhe vun z človejške duše no naredi ovenelo nedoužnost drgoč frišno.

Ta druga dobroua je **BISTRA, ZIVA VADA**, kira ustvarja pohrske Bistrice. Tak hudo živa je, da človeka zazebe u zobe; u Gladounem studencu pa je tak sila frišna, da ga zazebe douta do r---. (Beri rebr!) Človeku naredi tak naturni apetit, da pogoutne kosmatiga vouka, če ga ulovi na maršu poleti u hudi hici.

Ta tretja naturna dobroua je **SNEJG ZA SMUK**. Edino na Pohrju je prima pršič na vodejni podlagi. Po odlični smuki se smukar al smukarca lahko koj hitro do nagiga skople, de ne smrdi po vousku no po švicu.

U kulturni grupi je narbol porajtana dobroua **PLANINSKA KOČA**, sevejde že sama na sebi zavolo vetra, mokroute no mraza. Notr u jej pa so še vsega furma taple no mrzle, mehke no trde, notrkuhane, obarjene, reštane, pohane, pečene no prsmojene dobroute, vse za želočno podlago. Dobijo se tudi take za podlago na žoučne kamne,

če jih glih kiri za sebo nosi zavolo zakonske jeze al pa zavolo prevelke teže pr skakaju krez zakonski plout.

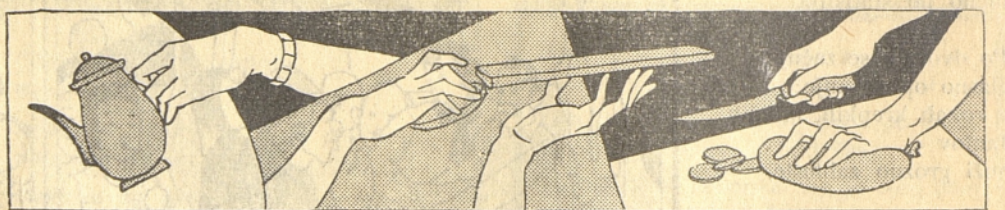
Ta druga kulturna dobroua se ponoči zlo svetlo svejti. Pravi se ji **ELEKTRICNA LUČ**. Ce tota štrajka, de se u kotu skriti grejhi ne vidijo, pouzdigne svoj glas primorski kralj, kiri le vsake kvatre pride gospodarit u kočo: „Daj mi ti od trejske luč, jaz ti dam od klejti kluč!“

Sila velkiga pomejna je **POHRSKA POLITIKA**, ta prva u ta tretji grupi. Pravijo, de se je rodila pod šmarčko lipo no se je tam posmodila, pa toto čábo rejs. Pohrsko politiko dejlajo pohrski kauci. Jih je tudi tri furme. Na Smolejnem brejgi pod Šumikom so **Ej-kauci**, kiri se repenčijo: „Al kéne vejte, de nam brani kéne smejte, ko hodimo po toh stezah že tak douge lejte!“ Na sounčni strani od trejh žgreblou šraja **Aj-kauc**: „Gromska beštja, al že vajste, da je šnom maja baba u cokolah pobajgnila ta nat u nebajse?“ Tam pr Kurji vesi, pr velki vadi prpojevda **Ij-kauc**: „Seto, šeto, šouštar si je s trijsko svjito, ko je ponouči drjito vlijko.“ Vsi tri kauci so rodolubi no pletejo med sebo mirolubno pohrsko politiko. Jim je vseeno, na kirem brej-

gi, pr kiri vesi no po kiri navadi kiri kauc živi. Sevejde ne hodijo eden drugemu na vrate špegat, u kirem koti špampet stoji, al so nage douta al grta obrjene no kelko noug u špampeti naskriž leži. Tudi ne hodijo eden drugemu u pisker zijat, kaj no kak babnca kuha, še velko meji pa na vuste gledat, kak kiri zine no požira. Vsi Pohrci zastopijo toti furm politike, drugi svejt pa cóló nič. Zatóu ga bo pa hudič vzeo.

Zaj pa pride še ta sedma no ta zadna pohrska dobroua. Tota je politično-diplomačko-tradicionalno noter upelan **PLANINSKI PLES** na ravnini pr Dravi. Toti ma prevzvišen namen, de se vsak, kiremu se je med letom še kaj u duši potuhnulo, al mu na telejsi obviselo al pa u hajžeri obtičelo, de se na planinskem plesu vsega toliga do zadniga znebi no otrese iz gole hvaležnosti za prejete pohrske dobroute, de lahko stopi še prej, ko dejn gr pokne, s čisto dušo, z nateš želocom no s praznim hajžerom pred kiso župo.

Dosti zdravja no velko poželenja po pohrskih dobrotah u novem planinskem lejtú želi Vam vsem kup **Pohrski Tijek.**

Kdo je mar? - To so pridne roke naših planink, brez katerih ne bi bilo tako uspešnega planinskega plesa!

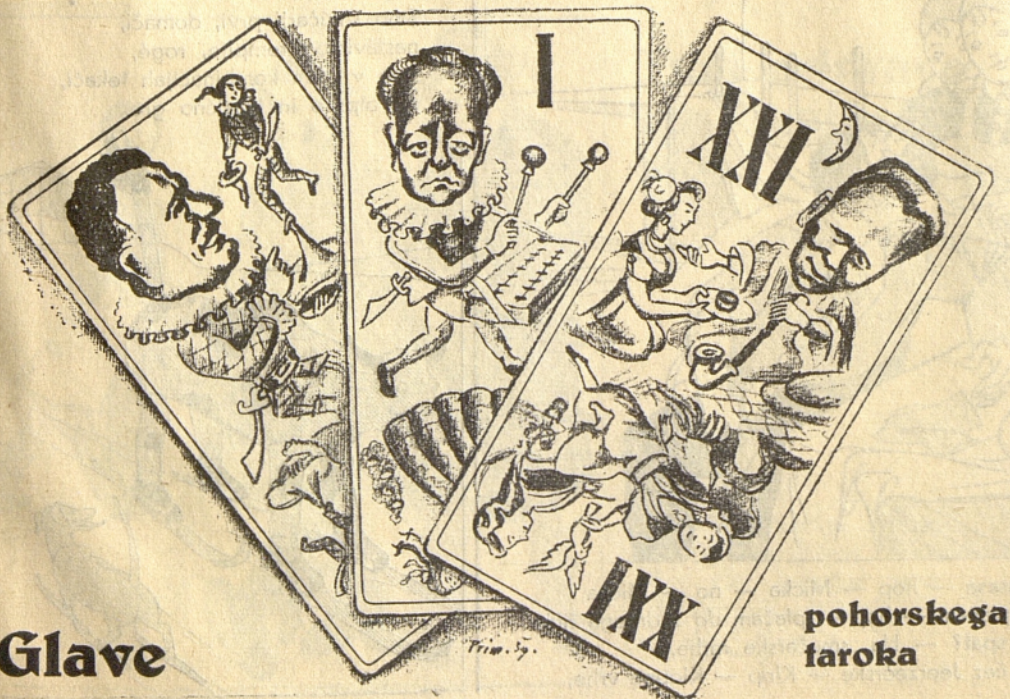
Planinska matematika.

Bil sem nekaj let po volji pohrškega naroda in milosti božji neke vrste gospodar znamenite kočé na Pohorju. Tam sem prirejal vsako zimo točno ob koncu leta slovita — ali proslula — Silvestrovanja. Proslula zato, ker je ob tem času navadno teklo, ne po grlih, pač pa po vseh stezah in poteh, cestah in s streh radi silne odjuge. Zato sem razumel, da ni prišel blizu noben planinec, kaj šele smučar. Samo

prijatelj Pipin mi je rad delal družbo, sama sva se šetala po lepih prostorih in se tolažila, da bo prišel kak planinec morda z večernim vlakom. Da bi se ga bolj oveselila, sva šla za bližnjo smreko in oprezovala, kdaj jo kak planinec primaha. Čakava, pa nič. — Nakrat, sam bog vé, odkod, pa prilezeta dva planinca iz kočé in jo mahmeta v dolino. „Veš kaj“, pravi Pipin, „če gresta zdaj še dva planinca v kočó, je kočó prazna!“

„Trije fantje špilajo ...“

V „Astorijo“ pride rodoljub z dežele. Naenkrat grozen vik in trušč iz igralne sobe, kakor da bi se podirale barake. Prestrašen vpraša natakarja, kaj se dogaja. Ta mu mirno odgovori: „O, nič hudega! Gospod Traverznik se je s svojima soigračema, dr. Kleščo in Polico, zopet enkrat skregal in — „nikoli več ne bo igral z njima!“ — „A tako!“

Glave

pohorskega taroka

Predavanje o alkoholu.

(Resnična zgodba.)

Tale pesem vam pove naj, kaj vse lahko se zgodi, če kedo neljubo tēmo poslušalcem govori.

Za Kobansko določilo „Društvo“ je „kulturnežev“ doktorja, ki tamkaj ljudstvo bi o abstinenci pel.

V krčmi so ljudje se zbrali iz vaši in bližnjih sel. Dvignil doktor se je kvišku in besedo je povzel:

„Dragi moji poslušalci, veste, kaj je alkohol? Naš sovražnik je največji! Vsega zlega je simbol!!“

Bolna jetra in ledvice in srce polomljeno, slabe živce in bronhitis nam pijače nanesó.

Kdor nezmerno ga uživa, za nobeno delo ni; kje brezposelnost doma je?? Le med alkoholiiki...“

V podkrepitev doktor vlije v čašo si studenčnice; gleda poslušalce svoje, kak sovražno vanj strme.

Zadnji dvignejo se s stolov, bolj v ospredje prihite; nekam čudno vsa dvorana dviga stisnjene roke...“

Doktor, v svesti si misije, ki mu je poverjena, s krepkim glasom spet povzame važna ta izvajanja:

„Kdo so roparji, morilci? Prosim: alkoholiiki! To dokazati je možno točno po statistiki!“

Po dvorani se začuje glasno oporekanje; v rokah krepkih, mladih fantov noži grozno zableste.

Mimo doktorjeve glave v steno stol je prifrčal; na ves glas, kar je le mogel, doktor je nadaljeval:

„Ampak, dragi poslušalci, saj ni vse tako hudo! Zavzemite zopet mesta, vse v najlepšem redu bo!“

Saj vemó, da sladko vince skriva tudi dobro stran. Kdo si upa vreči kamen? Kdo ni bil nikdár pijan??

Sam, gospoda, rad zavijem liter dobre kapljice. Pa zato zločinske misli v glavi mi še ne brenče!

Dragi moji poslušalci, h koncu: lepa hvala vam. Dovolite, da prisedem in — za štefan vina dam...“

Tem besedam je sledilo urnebesno ploskanje. Prav do zgodnjih ur razviló se je splošno krokanje.

S te kulturne prireditve prišel doktor je — bolan. Poročilo je napisal društvu svojem drugi dan:

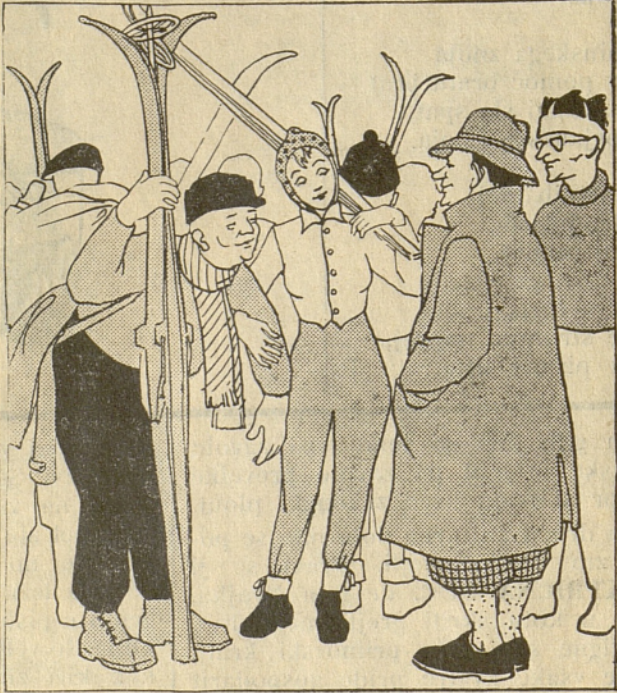
„Je predavanje uspelo boljše, kot sem mislil si; vse Kobansko teh predavanj v kratkem zopet si želi.“

Na rokah so me nosili, ljubljeneec sem njihov bil...“
Te ga v pismu ni povedal, da še sam se je napil.
Božo.

Črn list v zgodovini bele opojnosti na Pohorju.

1. Na postaji.

Je prišla, je prišla prelepa sobota, nas vabijo, vabijo smučarska pota. Sem deklica mlada, na smuk grem jaz tudi, zletimo na Póhorje beli labudi.

„O, pridite z nami, vi žejni gospod, v vseh kočah planinskih je zdrav vinovod.“
„Oj, beli golobček, ti smučarska miš, v dolinco prijetno nazaj prifrliš. Navzij se le smučarskih, póhorskih sfer, pri Orlu na svidenje jutri zvečer.“
„O, pridite z nami korajžni gospod! Smuk! Vlavec že piska. Vstopimo! Odhód!“

2. V vlaku.

V zakrpanih, modrih in irhastih dresih je vse smučarije nabasan kupéj, lepó zibajoč se na hitrih kolesih, do Ribnice - Brezna: Mi gremo naprej!

In glej, po vzajemnih kolencah, policah, v naročjih tovariških sladkih bremén!
In v ženskih puščicah in moških strelcah:
Oj, mehki vzajemni, tovariški dren.

3. Prvi stiki.

O, glejte že sonce zahaja, in bela opojnost opaja za Póhorje skoro bo šló, a smučarji trudni gredó.

Hud klanec je, težek je vzpon...
„Haló! Gospodična! — — Moj smuški poklon. Vi smučate tudi?“
Na snežni tam grudi, pri prvi že piki so prvi že stiki.

4. V koči ob 9. zvečer.

Vsi glasni, okrogli široko so sedli, iz finih dišáv, iz planinskih aróm vse žgance in zelje, ves šmorn so pojedli:
O, sit si in blažen si Senjorjev dom!
Harmonika piskaj, zdaj deklica skoči, je prosta zabava, sem tvoj kavalir, ej, Micka, plesavcem, kvartavcem natoči, za spanje je čas — ob desetih bo mir.

5. Opolnoči.

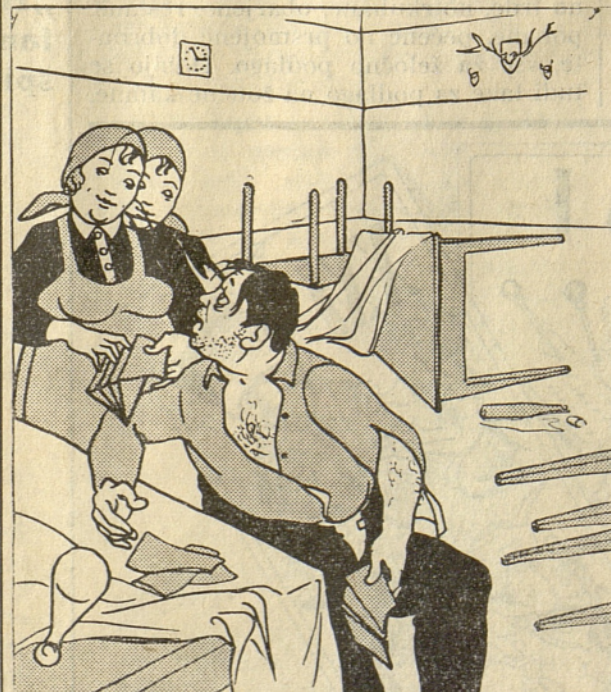
Mehko tiktaka, kukuka polnoč, pridno nataka vesel vinotoč, križem se bliskajo svetle oči, žarki pogledi, — srcé zagorí.

Só se napile vse pesniške žile, prišla skrivnostna je ura duhóv, v kotih, zapečikih so tihe idile, dáje Pohóricus svoj blagoslov:
„Blágor mu, kdor v pobratimstvu zalije. Blagor mu, kdor se v naročju spočije.“

6. Plačevanje.

Vrtí se, vrtí se cel svet naokoli: prevrnjene mize, obrnjeni stoli. Hop! — Plačam! — Je plačano vse? Jaz spat? — Hop — dol SPD!

Hópsasa — hop — Micka — no — Micka, jaz plačam — hop — plačam do zadnjega ficka. Jaz spat? — Ha, smučarske mrhe, gor čez Jeerzeerske — Klop — Klopne vrhe,

jutri — hop — smučali bomo na zadnjo di-diplomo. Micki dve, mizi dve, stola dva, litra dva: hópsasa, hópsasa...“

7. Na moškem skupnem ležišču.

Ze vsa smučarija izdihá in sope, v globokem snu blázena spi in smrčí, gre jutri na ture čez Vrhe in Kope, Pst, tiho le tiho, da se ne zbudi. Od vrha do vrha — od hriba do hriba, od kočé do kočé — se ziba, se ziba — ponočni je sláom in alpski polóm: vzdihuje in sanja ves Senjorjev dom.

8. Deviška narava dopoldne.

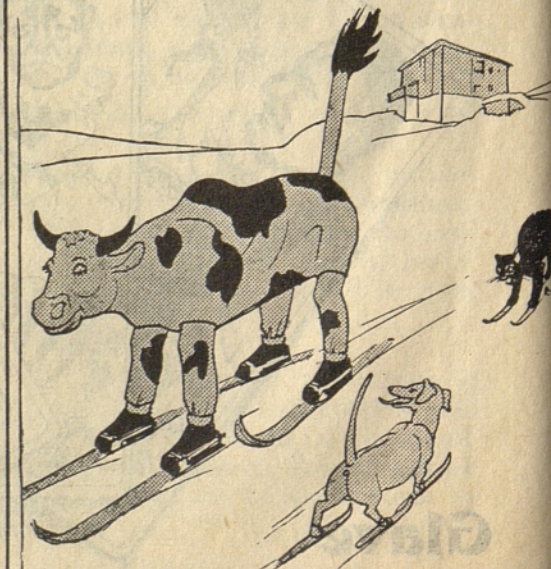
Sonce čez hribček gre, smučarji sladko spe, srčno se smeje priroda deviška. Sonce lepó žari, smučarjev blizu ni, zvišeno poje narava svetniška.

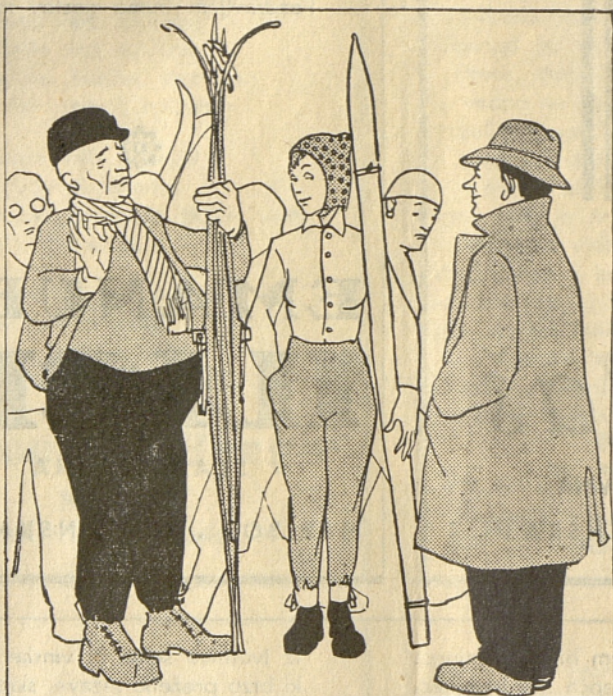
Kmalu bo že poldan, smučarjev ni na plan, še prežvekujejo jutranje misli. Smučarji vstájajo, glasno razsájajo, v koči počivájo pri župi kisli. Sonce čez hribček gre, smučarstvo v koči žre, zunaj gladuje priroda deviška. Sonce lepó žari, kočá pa se gostí, o smučarija — si res mučeniška!

9. Prvi smučarji.

Smo smučarji prvi, domači, nastávimo kremplje, rogé, smo v vseh kombinacijah tekači, po alpsko in klasično gre.

Zlómľeni, sključeni,
smučarji zmúčeni,
gor po policah visijo, bingljájo.
Stroške premlévajo,
listnice zevajo,
kolca železna drdrajo, drdrajo . . .

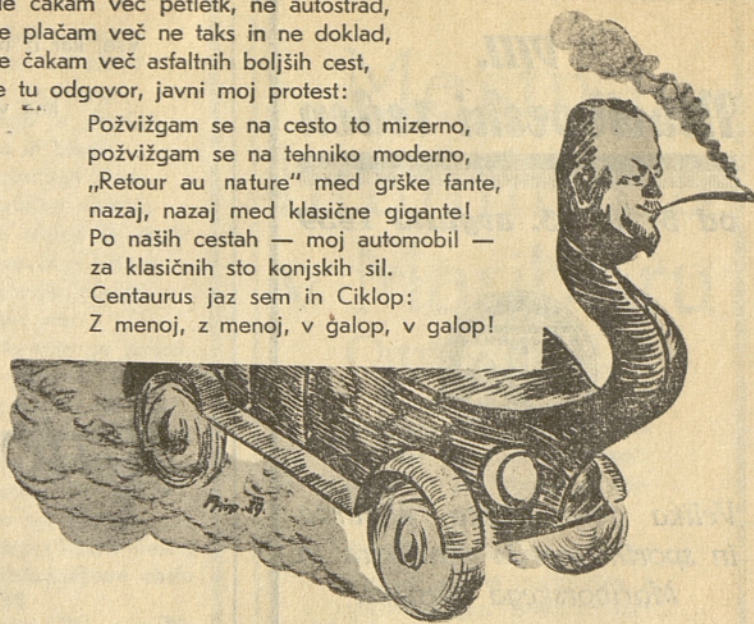
11. Doma.

„No, smučarji slavni s sneženih višáv,
prinašate dober in srčen pozdrav?“
„Ah, krasno, prekrasno biló je gospod,
edinstvena smuka — božánski pohod,
dol z vrhov smo plavali kot na perutih,
po snežnih livadah, s kristali posutih.
In sonce — ta žárkost, in sneg — ta divóta:
Je prišla, je prišla prelepa sobota!“

P-LS-BZ

Ne čakam več petletk, ne autostrad,
ne plačam več ne taks in ne doklad,
ne čakam več asfaltnih boljših cest,
je tu odgovor, javni moj protest:

Požvižgam se na cesto to mizerno,
požvižgam se na tehniko moderno,
„Retour au nature“ med grške fante,
nazaj, nazaj med klasične gigante!
Po naših cestah — moj avtomobil —
za klasičnih sto konjskih sil.
Centaurus jaz sem in Ciklop:
Z menoj, z menoj, v galop, v galop!

Je konec sej,
gremó naprej,
in glej skušnjávo:
mimogredé,
samó stojé
na črno kavo.

Kafé ekspres,
trapist šartres
za dobro slino.
Še drugo reč,
pikantno všeč:
natočiš vino.

Je polnoči,
nikóder ni
še policije.
Naš avtomát
ne gré še spat:
na tó se pije.

Je deklic tri,
dve šefinji,
vsi avtomátski.
Iz znancev, znank,
iz raznih strank:
smo tu vsi bratski.
Igraš „Polet“,
želiš zadet
na slepo mero.
In prvokrat
dobitek zlat
za bonboniero.

Le brž, le brž
še en kofé — za SPD
na zdravje:

Avtomátični bijé
MARIBOR, SLOVENSKA ULICA

Naš list v luči kritike. Naša zadnja številka je razumljivo zbudila pozornost in kritiko. Deloma je bila ta kritika blagohotna, mestoma pa pikra. Poklicni humoristi iz Ljubljane so vzeli na piko naš humor, največji mariborski slovenski dnevnik pa je posvetil baš temu humorju nekaj vrstic, v katerih pripominja, da „mariborski planinski humor ni od muh in da je vse planinsko dogajanje prepleteno s pojavi is-

krih domislic, možganskih pobliskavanj ter humornih onegavljenj.“ Komu naj verjamemo?

* * *

Opozorilo! Lani se je prišel zabavat na mariborske predpustne prireditve nek nepridiprav, ki je mesec dni prej pustošil na Kranjskem po župnijskih blagajnah. Izjavljamo, da te vrste prispevkov na planinskem plesu odklanjamo.

Planinsko predavanje.

Pridem k predavanju malo prepoznano. Pogledam skozi špranjo. Predavanje še ni pričelo. Uvodne in pozdravne besede. Čakam . . .

Čez čas pogledam zopet skozi špranjo. Uvodna beseda še traja. Čakam . . .

Čez pol ure i. t. d. kakor gori. Čakam še malo. Hočem k predavanju, a me med vrati ustavijo odhajajoči. Predavanje je končano . . .

„O, lepi moderni prijatelj, postój,
od kdaj takó šikan od pete do glave?
Oblekca od kdaj, elegantni ta kroj,
ta moški ponós elegantne postave?
Kako občudujem tvoj krasni nastop:
na tebi, saj pravim, je vse res tip — top.“

„Je lahek odgovor, ni težka uganka,
poznaš li trgovca, poznaš **Preac Janka**?
Pri njem ta oblekca, perilo in kroj,
na Glavni trg k njemu kar hitro z menoj!“

„Poglej to izbiro, reklama ti ploza:
za male, velike — obleka „Aboza“!
Poglej ženske plašče — za cenjene dame,
ta kroj, ta okus so najboljše reklame.
In pumparce, jópiče, irhaste hlače,
ti Janko postreže za cene domače.
In dalje in dalje — zalóg brez števila
je sukna in moškega vsega perila.“

Jaz vabim meščanko, jaz kličem gorjanko
s planinskim pozdravom sem vaš

Preac Janko
MARIBOR . GLAVNI TRG

Oživljena in tankovestna
PODJETJA MESTNA

agilno se potrudijo,
poceni dajejo in nudijo:

elektriko za stroj, industrijo, obrt,
za luč, ogrev in srečno naglo smrt,

goreči plin in plinsko vso napravo,
da možek lahko skuha čaj in kavo,

izvirno vodo skoz naš mestni vodovod,
za abstinénčni naš slovenski rod,

umetni led, da svežost vseh živil drži,
in nam prevroče glave ohladi,

zdravilne kopeli in parne tuše,
masaže, čiščenje telesa — duše,

odgon za hišne prebivalce,
stenice, molje in podobne žvalce,

udobne avtokare za promet — izlet,
da se brez žen zgubimo v širni svet,

bencin in olje, ki oba trpežna
postaja daje avtobuspostrežna,

pogrebe vsakega obreda:
pogrebe prvega in sedmega razreda.

Tako se trudijo,
poceni nudijo:
v napredku našega stoletja:

Mestna podjetja

MARIBOR . OROŽNOVA ULICA 2

Telefon 29-16

Preljubi Svet Areh, kakó si ti fest,
maš póhorsko faro, pa dosti nevest.

Tam dol Mariborska, te gleda po strán,
si brhek planinec in SPD član.

Tam zadaj je Pohorska, lep je njen dom
so tam magistratarji, tam je polom.

Onkraj Klopnovrška, obrača oči,
in góbice kuha, se kisló drži.

Tam spodaj je Smolniška, bil si njen svat,
a dol mi ne hodi več lešnikov brat.

Tam blizu je Hlebova, star ideal,
bo hlače nosila, a ti boš klečal.

Za tebe je Ruška, le ž njo pred oltar,
in dajaj si duška, saj ti si cesár.

Boš z Ruško vesel in ji vedno boš pel:
„Pa nikoli več, pa nikoli več,
ne grem od Ruške jaz preč!“

Zdaj vsi k Ruški koči, je lep kažipot,
nevesta natoči, Planinka dobrot!

Tvoj domek je lepši od mestnih palač,
pri gorki tam pečki, prijeten domač.

Planincem postrežeš, dobrote deliš,
nam duše privežeš, je tu paradíž.

S teboj so lisjaki, pri tebi je špas,
zató koruznjaki zapojmo na glas:

„Pa nikoli več, pa nikoli več,
ne grem od Ruške mi preč!“

**Podravska
podružnica S. P. D.
Ruše**

Ruška kočá . Planinka . Čandrova kočá

**Tudi priprava
za Planinski
ples.**

ASOCIACIJA.

Prijatelja gresta mimo
črpalka. Pa pravi eden:
„Saj res, pravkar sem
se spomnil: posodi mi
sto din!“

Vsem v hribih in dolinah
se priporoča

Ivan Jemec

umetno in trgovsko vrtnarstvo

MARIBOR . PREŠERNOVA UL.
Telefon 27-66

VIII. Mariborski teden

od 5. do 13. avgusta 1939

Velika gospodarska, kulturna
in sportna revija Maribora in
Mariborskega okrožja.

50% popusta na železnica! od
3. do 15. avgusta 1939.

Vse, kar iz mode rad imaš,

ima v zalogi

Anton Paš

MODNA TRGOVINA
MARIBOR . SLOVENSKA UL. 4

Vse sladkosti tega sveta

pri meni gost na razpolago ima!

Pozdravljam trume gostov milih!

EMANUEL ILICH

SLAŠČIČARNA
MARIBOR . SLOVENSKA UL. 6

Razen sončnih ur druge imamo vse:
take za na steno in ki na roko se pripne.
Priporočamo zaspancem naše ure nočne,
ki z zvoncem prebudijo zaspance
najbolj močne.

Po uro vsak planinec naj k nam
bi se potrudil,
pa jutranjega vlaka ne bo nikdar zamudil.

Bureš

Maribor
Vetrinjska ulica 26

Skoz strele, požare in grome,
tatvine, nezgode in vlome,
skoz stekla, črepinje, nesreče,
v življenje na niti viseče,
v obzorja viharna in temna:
žari, žari zvezda vzajemna.
Ta zvezda, ki nikdar ne vtone
nam sveti in varje milijone.
Ta zvezda potuje čez polja in hiše,
vse zavaruje — police napiše.
V blagajne, lokale gredó žarometi:
tatovom in ravbarjem dobro posveti.
Po avtih, po vlakih, popotnike spremlja,
v nezgodah jih žar odškodnine objemlja.
Življenje nam jamči skoz dnevne viharje
vse mlade in stare pred smrtjo zavarje.
O, narodna zvezda, si ti nam porok,
o, narodna zvezda, slovenskih otrok,
le svéti, le svéti čez dan in skoz noč:
o, zvezda vodnica, si ti NAŠA MOČ!
Le svéti — gre tebi zahvalnica:

Vzajemna zavarovalnica
Glavno zastopstvo: MARIBOR,
Loška ulica 10, Telefon 23-34

Sem bister planinec:
krepča me **traminec**.

Na póhorski vzpon:
me dviga **šipon**.

Me žene čez klanec:
muškati silvanec.

Za lušten večer:
skrbi **ljutomer**.

Ljubezen ob ženski:
zbudi **rizling renski**.

Me stisne v objem:
ah — **jéruzalem**.

Pripelje me k sreči:
burgundec rdeči.

V idilične ure:
še **biser od Mure**.

Do pesniških sfer:
povzdigne **liker**.

Za živ intelekt:
šumi, šumi **sekt**.

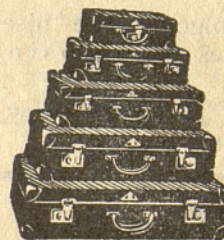
* * *

Iz tvornice sekta in vinske kletí,
ki brzo prežene težave, skrbi,
v najlepših zdravicah,
a vse v steklenicah,
kót razna so svojstva:
za blágoslov rojstva,
za krste, godove,
za birme, duhóve,
za mlade ženitve,
za svete daritve,
za splošne potrebe,
za naše pogrebe,
v nesmrtné spomine,
za naše sedmine,
za zadnje zdravice,
skoz pekel in vice
planinskega plesa,
za naša nebesa,
kraljevsko dobavljam
in loco dostavljam
do sodnega dné:

Jaz CLOTAR BOUVIER
GOR. RADGONA

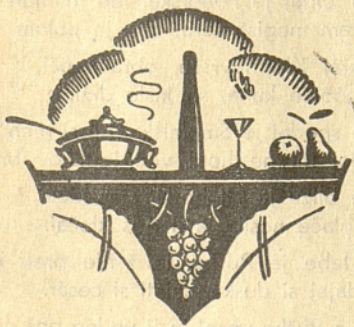
Pred ženitovanjskim potovanjem ne
pozabi si ogledati primernih kovče-
gov, torbic in denarnic pri

IVANU KRAVOSU

Aleksandrova c. 13
Telefon 22-07

Romance, balade, sonete, gazele,
nam dal je Prešeren — poet.
Še'č'ato pijačo in ure vesele
nam daje **Prešernova klet**.

Se priporoča

Karel Trafeník

lastnik Prešernove kleti
v Gosposki ulici št. 26

Robce, nogavice, kravate in pižame
nudimo gospodom. Novitete same!
Srajce take vrste, ki nosiš jih ponoči,
trde smoking-srajce, ki ti prsa boči,
srajce za v planine, močne in poceni,
da jih ne premočiš v plohi prav nobeni:
to prodaja tvrdka

Hedžet - Maribor

in na ogled poziva ves planinski zbor.

August

Hedžet

Maribor, Aleksandrova c.

Po vsem Pohorju gre glas,
da najboljše trompete,
saxofone, klarinete
in bobne za jazz
tud' harmonike, vijoline
kitare, mandoline
dobiš pri nas.

Meinel & Herold

tovarna glasbil

MARIBOR . GOSPOSKA UL.

Za krst in poroko, pogreb ali god
Cvetlice različne dobiš pač povsod.

Ali rožice naše najlepše cveto,
Ti radost povišajo, solze utro.

Anton Požar

trgovsko in umetno vrtnarstvo

POBREŽJE, NASIPNA UL. 1 . TEL. 28-30

CVETLIČARNA MARIBOR

Tyrševa (Gosposka) 36 . Tel. 28-31

Vse v svili

dobiš

Trpinovem
bazarju

Maribor,
Vetrinjska ul.

WINCHARGER

Nad 500.000 električ-
nih vetrnic v obratu

Akumulatorske
baterije
za auto, radio,
telefon in hišno
razsvetljavo

VESNA AKUMULATOR
Ing. I. & F. Domicelj
Maribor

Original
Fruškogorski Biser
je v kvaliteti neprekosljiv.

Ti dve resnici se z ničemur ne moreta pobiti
BRUNO MOSER, ZEMUN
Zastopnik: Fr. Vogrin, Maribor
Maistrova ul. 15. . Tel. 26-64

GRADBENO PODJETJE

Ing. arh. Jelenec & ing. Šlajmer

MARIBOR

TELEFON 22-12

Hranilnica dravske banovine Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gospoke-Slovenske ulice
Telefon 22-81

Ne bomo vam naštevali vse škatle za bonbone, pecivo, zobno pasto in dežnike ter patrone.

Ne bomo vam opevali vse škatle vrst različnih za srajčke, hlačke, steznike oblik kar najbolj mičnih.

Ne bomo vam ponujali vse druge drobnarije od tuljcev, špulc do škatlic vseh za naše drogerije.

Saj vemo vsi, da škatlice za vse reči in maže najboljšje kupimo lahko od „HERGO“ - kartonaže!

Kartonaža „Hergo“
Maribor
RAJČEVA ULICA . Telefon 24-72

Mož kupil blago je, obleko, perilo in ženski poklonil je vse kot darilo. A komaj je ona ovoj prepoznala in tvrdko, ki možu blago je prodala, postala od jeze je žolta in bleda in z metlo pognala neumnega deda. „Uganjš mi vedno različne norosti, a danes, moj ljubi, mi vsega je dosti. Še vedno ne veš, da največjo izbero najboljšje blago, najsolidnejšo mero in ceno najnižjo le eden ima to v mestu je Jančič, ki vse ga pozna. Vsem ljub je prijazen, smejoči se mož, ki nikdar ne vidiš brez svežih ga rož. Kdor dobro si hoče, pri njem oglasi se po ceni najnižji pri njem vse dobi se. Zato jaz pri Jančiču kupim, kar rabim nikoli naslova te tvrdke ne zabim: če pot me popelje od doma kdaj v mesto, naravnost korakam na **Aleksandrovo cesto šte. 11**
K. JANČIČ
trgovina z manufakturnim blagom
Telefon 27-23

Mestna hranilnica v Mariboru Orožnova ul. 2

sprejema hranilne vloge na hranilne knjižice in tekoči račun in jih obrestuje najkulantneje.

Za vse obveznosti jamči mestna občina mariborska z vsem svojim premoženjem in s svojo davčno močjo.

Telefon 20-03

Ko glad po želodcu črviči in rije in trupelce nove želi kalorije, takrat, o prijatelj, — poslušaj me tenko! zavij v trgovino **JOSIPA BENKO**.

V krasnih prostorih sprejmo te deklino, izbereš najboljšje si tam vitamine, pa šunko, klobaso, in kak krmenatelj in jeter naješ se iz cinkastih škatelj.

Zraven še kračo navrže ti **BENKO**, tlačenko, ribo in mrzlo pečenko. Hrenovko polno in vročo dobiš, da se pogreješ in razveseliš.

Če pa je težko na svetu živeti in s svojim jezikom ne veš kaj početi, za jezik volovski zamenjaj ga tam, potem se ti svet bo odpiral kar sam.

Josip Benko
tovarna mesnih izdelkov
Prodajalni v Mariboru:
ALEKSANDROVA 19 — GOSPOSKA 1

Prva hrvatska štedionica podružnica Maribor

Telefon 23-17, 23-18

izvršuje vse bančne posle najkulantneje.

Najvažnejša hrana človeška je kruh, On jači telo ti, pa tudi duh. Da kruh pa ostane prav svež in ne suh, Za tale nasvet ne ostani mi gluhi:

Na hribe si vzemi seboj kruh „TURIST“! Je zdrav in okusen, ne dela ti glist. Iz rži je napravljen, je tečen in čist, Trikot mu je znamka in v njem runolist.

Najboljši ta kruh zato je pač tak, Ker delati zna ga priznan strokovnjak: Poznana

pekarna
Anton FEIERTAG
MARIBOR, Betnavska cesta 43
in številne prodajalne v mestu in okolici

KJE?

kupiš ti dobre, trpežne podplate, usnje poceni za otroke in zate? Sto let že trdijo obuti in bositi, čivkajo vrabci in žvižgajo kosi: „Usnje za čevlje, ki večno se jih nosi, v suhem, po snegu, v žlavi in rosi — kupiš najbolje pri

Viktorju Kosi!

Cene najnižje 'ma, vsak to trdi; kdor pravi kaj druž'ga — lažnik je grdi!“ Trgovina na trgu je kralja Petra, desno od mosta deset in dva metra.

Zadnjič čul sem za slučaj, ki da mislit marsikaj: V mesto je nek mož prišel, rad bi novo obleko imel.

Hodil vam je sem ter tja, končno k **LAHU** se podaj, tam kupčijo naredi in vesel domov hiti.

Žena pa: „Moj ljubi Bog, kje si hodil mi okrog? Kaj vse zopet kupil si? Najbrž spet nič prida ni!“

Mož pa: „Ni potreben strah! Bil sem v trgovini **LAH!**“ In s tem stavkom je bila žena potolažena.

IAKOB LAH
MARIBOR, Glavni trg 2
Telefon 23-31

Jugoslavija je varna! Proti vsem nevarnostim, ki v življenju jih je mnogo nudi garancijo Vam!

Za življenje, vlom in steklo lepo varščino deli, Še požarov ni se bati, če ste pri Jugoslaviji

»Jugoslavija«

splošna zavarovalna družba

Glavni zastop:

Maribor, Slomškov trg 3

Jugoslavenska udružena banka podružnica v Mariboru

ALEKSANDROVA CESTA
Telefon 21-01, 21-05

vabi p. t. alpiniste, da si pred odhodom na inozemske prvenstvene ture nabavijo pri njej **TUJE VALUTE** po najugodnejšem kurzu.

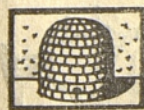
Pri odhodu v gore ne pozabi vtakniti v nahrbtnik sledečih reči:

1. Zemljevid dotične pokrajine,
2. lepo knjigo ali molitvenik,
3. koledarček,
4. nalivno pero,
5. svinčnik,
6. radirko,
7. papir za pisma,
8. nekaj pol papirja,
9. nepremočljiv notes,
10. še kaj drugega.

Vse to ti nudi v bogati izbiri:

Knjigarna sv. Cirila

MARIBOR - KOROŠKA CESTA 5
ter njene podružnice
V MARIBORU na Aleksandrovi cesti in
Kralja Petra trgu ter v PTUJU.

Spodnještajerska ljudska posojilnica

L. Z. Z. N. Z.

Maribor, Gosposka 23
Telefon 24-53

Razbijajte steklo, to srečo pomeni! Potem pa se hitro zglasite pri meni: Bogato zalogo jaz stekla imam, po nizki ga ceni prav rad Vam prodam.

Steklo, porcelan, galanterija, okvirji, brusilnica stekla

Ivan Kovačič

KOROŠKA CESTA 10
Telefon 24-33.

SLOVENSKA ULICA 10
Telefon 21-14.

Čim prečitaš: Kolonije, Mrzel veter te obrije. Mnogo misliti so dale tudi že: **KOLONIALE**. Kje dobi se jih lahko? Pri podpisnem en gros!

VELETRGOVINA

Miloš Oset

Maribor, Glavni trg
Telefon 21-73.

Celjska posojilnica d. d.

Centrala:
Celje, Narodni dom

Podružnica:
Maribor,
Aleksandrova cesta 11
Telefon 21-99

Sprejema vloge na knjižice in v tekočem računu. Izvršuje vse bančne posle najkulantneje.

Obiskujte
POHORSKI DOM
kjer boste vsem najboljše postreženi!

POSLOJILNICA

R. Z. Z. O. P.

MARIBOR NARODNI DOM

USTANOVLJENA LETA 1882.

Stanje hranilnih vlog nad 55 milijonov dinarjev. — Rezervni sklad nad 11 milijonov dinarjev. — Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun in jih obrestuje od 3 do 5%.

„Jojme“, je nekdo zavzdihnil,
ko je prav pošteno kihnil,
„spet nalezel sem prehlad,
ker je strgan bil podplat.“

Ce za **KARO** mož bi vedel,
bi v bolezen ne zabredel.
KARO-čevlje nosi naj,
kdor rad zdrav bi prišel v raj!

Karo

INDUSTRIJA ČEVLJEV

CANKARJEVA ULICA 6
GOSPOSKA ULICA 13

Kar se tukaj čita v rimi,
se zgodilo je pozimi:
Janez, dečko zal in mlad,
šel na smučanje bi rad.

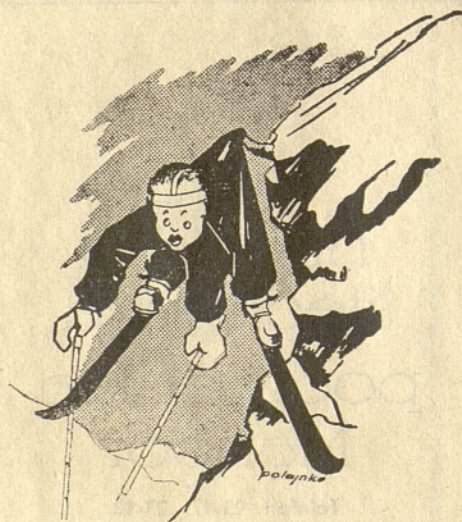
Smučarski si kraj nabavi
in na Pohorje odpravi.
Janez, dečko nepazljiv,
bil bi skoraj smrti kriv.

Po pobočju šel kot misel.
Nad prepadom je obvisel.
In, ko „k sebi“ je prišel,
hvalnico je to zapel:

„**MAJER FRANČEK**, tebi hvala,
da me ni zdaj smrt pobrala;
večen užival bi pokoj,
če ne imel zdaj kraj bi tvoji!“

Franjo Majer - Maribor

Glavni trg 9 — Telefon 28-86

Naša tvrdka je že res
taka trgovina,
da pri njej lahko dobi
vsa se železnina.

Poleg tega je pri nas
lovcev zbirališče;
po okusu lahko vsak
puško si poišče.

In če z našo boš kedaj
puško šel na lov,
prišel nikdar več ne boš
praznih rok domov!

ZELEZNINA

PINTER & LENARD

Aleksandrova cesta 32
Telefon 22-82 in 22-80

Ce čitaš kje: Galanterija,
kraj nje beseda: Drobnarija,
pobrskaš malo med spomine,
gospoda spomniš se

ROSINE!

Maribor
Vetrinjska ulica 26
Tel. 29-20

Industrija volnenih
izdelkov

Škofjavas
pri Celju

Odeje, hubertusi,
modno sukno,
sukno za smučarje

DEŠA IN DRAGO
PALJAGA

LEPE
tiskovine

PODRAVSKA TISKARNA D.Z.O.Z.
MARIBOR · GREGORČIČEVA 6

Katera
je to ?

Bančne posle izvršuje
in devize nakupuje
pod ugodnimi pogoji.
Naj čitatelji zdaj moji
tole rešijo uganko:
K'tero mislili smo banko?
Ljubljanska kreditna banka,
podružnica Maribor.

Dragi turist! — Predno odideš v hribe in
padeš v prepad, zavaruj se pri

»*Ljudski*

samopomoči«

v Mariboru,
Aleksandrova cesta števil. 47
v lastni palači.

Kako dobro in prijetno ti bo na dnu
prepada ob misli, da dobe tvoji dediči
bogato in sigurno zavarovalnino!

Takole pred sto leti
se dalo je živeti
še brez fotografije.
A zdaj drug veter vije!

Kak' zdaj brez aparata
naj dva se rada imata?
Brez filma ni življenja,
z njim se začne injenja.

Pri nas dobiš priprave
za foto-izdelave;
najboljše aparate
za film in na plate.

Dišeča mila, kreme
prodajam in parfeme;
in kdor rad sam se brije,
naj h **KANCU** le zavije!

DROGERIJA

Makso Kanc

MARIBOR · GOSPOSKA ULICA 33

**KAVARNA
JADRAN
MARIBOR**

(PRI KOLODVORU)

Telefon 21-70.

Časopise in revije
lahko boš pri nas prebral.
To poceni je zabava,
če za „črno“ bodeš dal.

Kot planinec na planinah
smeje se ljudem v dolinah,
smeje se naš brlec dragi
veka našega nesnagi!

»**TOTI LIST**«
Maribor, Cvečilna ul. 12
humoristični štirinajstnevnik za Slovence